

Maandblad nr. 5 29e Jaargang 2001/2002

Agenda voor de te houden hobbyavond op maandag 7 januari 2002

in de Reensche Compagnie, Tak van Poortvlietstraat 361, te Hoogezand

Aanvang 19.45 uur

A G E N D A

1. Opening
2. Ingekomen stukken en mededelingen
3. Uitslag huiskeuring door Marc Jansen.
4. Pauze met verloting
5. Vervolg punt 3
6. Prijsuitreiking
7. Sluiting

Toelichting:

De uitslag huiskeuring behoeft geen nadere uitleg. We weten allemaal dat dit een zeer goed bezette avond is, dus rekenen wij weer op een volle zaal. We zitten deze avond dan ook in de grote zaal.

Namens alle medewerkers van de redactie wensen wij u allen fijne feestdagen!

Van de voorzitter.

Het jaar loopt ten einde en dan blikken we weer even terug op het afgelopen seizoen. De hobby-avonden werden goed bezocht en het gehalte van onze sprekers was naar mijn idee hoog. Goede lezingen met uiteenlopende onderwerpen over onze hobby.

Ook hadden we voor het eerst een vijverkeuring, welke werd gehouden in de maand juni. Toch wel verrassend hoe men met hun vijvers omgaat. De afmetingen lopen sterk uiteen, maar ook met de omgeving valt veel te doen. De randverschijnselen komen hier sterk aan de orde. Dus dit komend seizoen doorgaan op de ingeslagen weg en dan met veel meer deelnemers aan de vijverkeuring meedoen.

Tevens werden in hobbyland evenementen of tentoonstellingen georganiseerd, welke onze

hobby in een positief daglicht stelden. Aan enkele evenementen hebben we als vereniging deelgenomen. Leuke dagen om in contact te komen met mede-hobbyisten die je niet elke dag tegenkomt.

In het volgend jaar starten we de uitslag van de huiskeuring, welke door Marc Jansen uit Emmen zal worden gepresenteerd. De aquaria welke in onderhoud zijn bij Aquaria H-S worden dit jaar gekeurd door Nomi Leutholf. Zij zal dan ook vertellen welke bak dit jaar de mooiste is. Alles zal op video en dia's worden opgenomen zodat we een scherp beeld krijgen van de kwaliteit van de aquaria.

En als laatste wil ik allen die zich het afgelopen hebben ingezet voor de vereniging bedanken voor het vele werk, we hopen ook dit jaar weer op uw medewerking.

Namens het bestuur wens ik u allen fijne Kerstdagen en Voorspoedig 2002.

Tot 8 Januari 2002 met de uitslag huiskeuring.

Hans Osendarp

Dhr. Koolwaay.

Als laatste hobbyavond van dit jaar kregen we een lezing door Dhr. Koolwaay die de diverse soorten vivaria waarmee men de hobby bedrijft aan de hand van dia's de revue liet passeren. Bij de aquaria wordt er een verdeling gemaakt tussen de gezelschaps- speciaal- en zeewaterraquia. De rest van de vivaria zoals riparium, aquaterraria etc. valt onder de noemer terraria. Aan de hand van de schitterende dia's kwamen alle categorieën aan bod en werd verteld waar je op moet letten bij het inrichten en bevolken van zo'n vivarium. Wat hij propageerde was dat je voordat je begint met het aanschaffen en inrichten voor jezelf de afweging moet maken welke dieren je wilt gaan houden, heb je een bepaalde lievelings vis dan moet je je vivarium, de inhoud, de medebewoners en de rest van de decoratie hierop aanpassen.

Kijk voordat je bepaalde dieren aanschaft heel goed naar de eisen en de eigenschappen want dit voorkomt zeer veel problemen. Een paar voorbeelden hiervan zijn; hoe groot wordt het dier, is het een scholennis of juist een solitair, is het agressief t.o.v. soortgenoten of juist andere medebewoners, eet het b.v. planten of in zeewater lagere dieren, en zo zijn er natuurlijk nog veel meer mogelijkheden te noemen.

Ook bij het kopen of zelf maken van b.v. een aquarium komt het een en ander kijken; hoe staat het met de grootte in verhouding tot de omgeving (kamer), is de afwerking in harmonie met de rest van de ruimte en de inrichting, maar vooral wat vind je zelf en/of je huisgenoten mooi (want over smaak valt wel te praten maar niet te twisten).

Dhr. Koolwaay had naar mijn mening een prachtige lezing (een kwestie van smaak natuurlijk) al is het als je al vele jaren de diverse lezingen meegemaakt hebt wel eens een herhaling van wat er door een ander al eens is verteld. Toch zaten er in deze lezing weer dingen die je eens doet nadenken over hoe je met de hobby bezig bent.

Ik wens iedereen gezellige feestdagen, een knallende jaarwisseling en een probleemloze €-day.

Tot ziens in 2002.

Nico Bulthuis.

AQUARIA VATTENMUSEUM

Bovenstaande titel wekt bij u wellicht de indruk dat de schrijver in kennelijke staat was tijdens het schrijven van dit stukje. Dit is echter niet het geval, het is Zweeds voor Aquaria en watermuseum.

In de week van 19 tot 24 november moest ik voor mijn werk naar Stockholm en in de beperkte vrije uurtjes heb ik naast het bekijken van de vele historische panden ook een bezoek gebracht aan het Aquaria en watermuseum. Het museum ligt op een van de vele eilandjes voor de kust van Stockholm en pompt honderdduizend liter zeewater per uur op uit de Botnische Golf. Op deze wijze verkrijgt men een stromende rivier binnenin het museum waarvan het water via een visladder weer terug stroomt in de Botnische Golf. De brochure van het museum geeft aan dat de zeeforel vrij is om naar buiten te zwemmen en in het museum terug te keren om te paaien. Of dit daadwerkelijk gebeurt weet ik niet, de voorzieningen ervoor waren in ieder geval te bezichtigen.

Het museum is niet erg groot, maar er is genoeg te zien. Het museum gaat om tien uur open en als ik er op dat tijdstip ben, ben ik de eerste bezoeker van die dag. In deze tijd van het jaar zullen er wel niet veel toeristen meer zijn. Verder heeft het de afgelopen nacht gesneeuwd en gevoren, hierdoor is het een glibberpartij om bij het museum te komen.

De kassa van het museum staat om een balie die wordt gevormd door een ingebouwd laag aquarium waarin een aantal zoetwater roggen zwemmen.

Direct na de ingang loop je via een mooi nagebouwd tropisch regenwoud naar een mangrove moeras. Vervolgens kom je bij het tropisch koraal rif en uiteindelijk bij noordelijke bergstromen.

Met name het tropisch regenwoud is zeer mooi, het bestaat uit een grote vijver waarom heen het tropisch regenwoud in de vorm van vele tropische planten en bomen is gesitueerd. Je loopt via een echte hangbrug van touwen en slecht uitzijende planken over de vijver heen. De hangbrug deelt de vijver als het ware in tweeën, wat ook daadwerkelijk het geval is. Onder de hangbrug vormt een glazen plaat de afscheiding tussen de beide vijverdelen. Als je de hangbrug over bent loop je via een stenen trap enigszins naar beneden. Via een lager gelegen ruimte kun je ook onder water kijken. Een enorme glazen wand geeft zicht op een grote groep piranha's en een aantal enorme *Colossoma macropomum* (Pacu's) U weet wel die schijfronde onderwater koeien, deze jongens waren zeer nieuwsgierig van aard en zwommen steeds naar de plaats waar ik ging staan. Ze dachten zeker dat ik ze kwam voeren, een fikse teleurstelling voor hen.

In het ander deel van de vijver zwemmen drie Arowana's, twee *Astronotus ocellatus* en twee hele grote meervallen. Wellicht kent u ze wel die meervallen met hun opvallende witte buik, zwarte rug, bloedrode rugvin en staartvin. Verder zoals een goed meerval betaamt vele lange baarddraden. De wetenschappelijke naam van deze meervallen is *Pharactorephalus*

hemiliopterus, waarvan alleen jonge dieren geschikt zijn voor het grotere (minimaal 150 cm lang) huisaquarium. Bij een goede voeding groeien ze snel en kunnen maximaal 120 cm lang worden. Zoals de meeste meervallen houden ook deze grote jongens van gedempt licht en verschuilen ze zich graag tussen kienhoutwortels en grote stenen. Het zijn echte roofvissen, die dus gevoerd moeten worden met wormen en vissen. Ook diepvriesvoer wordt door hen gegeten.

Vervolgens kom je aan bij een soort van betonnen binnenvijver waarin de mangroven zijn nagebouwd. In vergelijking met het geweldige tropische regenwoud doen de mangroven amateuristisch aan. Tussen de luchtwortels zwemt een school schuttersvissen en op kienhout zitten een aantal slijkspringers.

Het aardige bij het grote tropische zeerif is dat er een glazen gang is gebouwd dat deels door het aquarium loopt. Voor kleine kinderen een ware uitdaging om hier doorheen te kruipen en volledig omgeven te zijn door water en de mooist gekleurde tropische zeevissen. Verder zijn er nog vele kleinere aquariums met vele tropische zeevissen. Dit is echter niet mijn sterkste kant van onze hobby zodat ik u niet kan verblijden met hun namen.

Het koud water gedeelte viel mij tegen, er waren maar een paar vissen te zien. Volgens mij waren het een aantal zeeforellen (kleintjes), verder veel snel stromend water en weinig te zien.

Als geheel een leuke ervaring en mocht u er eens in de buurt zijn, het adres van het museum is: Djurgården, Falkenbergsgatan 2, 115 21 Stockholm.

Bart Vries

Appelslak vreet de rijstvelden van Vietnam kaal

overgenomen uit: de Uitstomer
info.bron: de Volkskrant

'Mag ik raden om welke slak het gaat? Ik denk dat het een pomacae is'. Slakkendeskundige dr. A de Winter uit Wageningen prikt meteen goed. Want de slak die in Vietnam de rijstvelden in de Mekongdelta kaal vreet, is inderdaad de appelslak, een geslacht van grote tropische slakken. Deze dieren zijn volgens de Winter in Japan al jaren een plaag en hebben zich inmiddels over bijna heel Zuidoost-Azië verspreid.

Een krant uit Hanoi meldde dat de zogeheten gouden slak (pomacae pomacae sl), die zes jaar geleden als delicatessen in Vietnam is geïntroduceerd, vorig najaar bij een overstroming uit de kweekvijvers spoelden en inmiddels 31 duizend hectare heeft kaalgevreten. Vietnamese biologen schijnen bij de introductie al gewaarschuwd te hebben voor de gevaren. Nadat de eerste exemplaren ontsnapt waren, verbood de regering enkele jaren geleden, tevergeefs, de slakkencultuur. Vorig jaar gaf de Vietnamese premier Vo Van Kiet persoonlijk opdracht de kwekerijen te sluiten. Juist in die tijd deden zich de overstromingen voor.

De Winter kent de Vietnamese soort niet, evenmin als dr. E. Gittenberger van het Nationaal Natuurhistorisch Museum in Leiden. Maar dat is niet vreemd, aldus de Winter. Het geslacht pomacae telt veel soorten en ondersoorten. Hun gedrag is meestal hetzelfde. Het zijn grote dieren met een slakkenhuis van vijf cm. doorsnee. Van oorsprong komen ze uit Zuid-Amerika, met name Argentinië.

Het zijn eigenlijk zoetwater slakken, maar ze leven volgens de Winter amfibisch. Ze houden het dus ook op het land uit. Rijstvelden zijn ideaal voor ze, want die staan meestal onder water. Vrouwtjeslakken leggen om de twee tot drie dagen ongeveer vijfhonderd eieren.

De eerste melding dat de appelslak een plaag werd, komt volgens de Winter uit Japan en dateert uit 1986. Ook daar vrat de als voedsel geïntroduceerde slak op grote schaal jonge rijstplanten aan. De dieren worden volgens Gittenberger over de hele wereld verhandeld. Ook in Nederland zijn ze af en toe in de dierenwinkels te koop.

In 1992 werd er een internationaal slakkencongres gehouden, waar een bioloog uit Hawaii meedeelde dat de appelslak inmiddels een plaag was geworden in Taiwan, Japan, Filipijnen, China, Vietnam, Thailand, Indonesië en Nieuw Guinea. Ze waren ook tot Hawaii doorgedrongen, waarschijnlijk nadat ze uit een aquarium waren ontsnapt. Daar deden ze zich te goed aan het oude cultuurgewas taro, waarvan de wortelstok wordt gegeten.

Uit Japan is bekend dat de slakken kool nog lekkerder vinden dan jonge rijstplantjes. Gittenberger zegt van een aquariumhandelaar in Nederland gehoord te hebben dat sommige klanten na aankoop van een appelslak boos terug kwamen. Want het dier had in een paar dagen hun hele aquarium leeggegeten.

Volgens de Winter en Gittenberger is de gang van zaken met de appelslak een typisch voorbeeld van faunavervalsing. Een diersoort belandt in een vreemde omgeving waar geen of onvoldoende natuurlijke vijanden zijn, en ontwikkelt zich vervolgens tot een plaag. Iets dergelijks is al tientallen jaren geleden gebeurd met de Afrikaanse reuzenslak die ook in Azië werd geïntroduceerd en daar eveneens een plaag werd voor de landbouw, vooral in Indonesië. Een ander voorbeeld is volgens Gittenberger de slak *Theba pisana* die oorspronkelijk alleen in het westelijk deel van het Middellandse-zee gebied voorkwam, maar in de Verenigde Staten terecht is gekomen. Daar heeft het dier zich ontwikkeld tot een plaag in citrusplantages. Hetzelfde is in Israël gebeurd.

Kweek van *Corydoras aeneus*

overgenomen uit: Natuurvrienden uit Zwolle
auteur: Marcel Bennik

Een tijdje geleden stond een verslag van de kweek van *Corydoras aeneus* in ons clubblad. Dit was voor mij ondermeer de aanleiding om deze corydorassen te kopen. Bij het kweken met deze vissen ben ik door dit artikel en door diverse boeken enigszins op het verkeerde been gezet. Mijn eerste fout was steeds maar water verversen. Ik begon met 20% waterverversing en eindigde met 60%. Een keer gaf dit een goed resultaat, maar ik merkte de afzetting te laat

op en er waren nog maar enkele eitjes te vinden. Daags na het water verversen moet men de vissen gedurende enige tijd observeren, daar Corydorassen in de ochtend altijd druk zijn. Bij de kweek van Corydorassen aeneus ligt het geheim in het voeren. Gewoon veel voeren. Ze moeten net geen buikje krijgen. Het 'forellenvoer' dat de vereniging verkoopt is volgens mij een prima basisvoer. Daarnaast geef ik ze nog pekeltkreeftjes - hiermee komen ze beter op kleur en worden ze actiever. - (ingevroren muggelarven - voer rustig een flinke portie waar ze een paar uur aan kunnen zuigen - microaaltjes (een paar keer per week). Na flink voer en matig waterverversen (ca. 10% per week), zijn de vissen in ruim een maand in topconditie. Men hoeft nu alleen een keer flink water te verversen (20% of meer in een keer) en de volgende dag begint het kuitschieten. Soms wachten ze niet eens op een waterverversing. Waarschijnlijk is een redelijke waterstroming nog belangrijker dan waterverversing. Ik kweek ze in het aquarium zelf. Dit geeft wel wat schade aan de planten, maar is het gemakkelijkst. De temp. in de bak is ongeveer 23 gr.C. en bestaat uit Zwols leidingwater (DH 12) met een hoge pH van 7 tot 8. De kweek van deze vissen is gemakkelijk. Je moet wat geduld hebben, want de afzetting kun je niet afdwingen. Wil je een legsel opkweken, dan moet je de eieren uit de bak halen. Corydorassen hebben de neiging om hun eigen eieren na het afzetten op te eten. De eieren worden bij voorkeur onder een blad afgezet. Bij mij werden ze hoofdzakelijk op de bladeren van het Belgisch groen afgezet en een enkele keer op een slaplantje en op de voorruit. Nu had ik gelezen dat men de eieren van de voorruit af kan halen met een scheermes. Dus ik aan de gang met een scheermes. Van de zeven eieren die nog op de ruit zaten kon ik er drie oogsten. De volgende poging met het scheermes leverde de opbrengst van 1 ei op. Dus de rest maar laten zitten.. De eieren zijn in de loop van de dag visvoer geworden. (Een opmerking voor Killy-houders; Mijn Aphyosemion australe's aten lekker mee). Na de bladeren met eieren geplukt te hebben, heb ik de eieren op een drinkglas gekleefd en in een kleiner aquarium geplaatst. Goed doorluchten is nu belangrijk voor een goed zuurstofvoorziening en men heeft dan ook minder kans op schimmel. De eieren komen bij 23 gr. C. in drie dagen uit. Dit was veel sneller dan ik had verwacht. De opkweek bestaat uit: na 2 a 3 dagen voeren met pekeltkreeftjes, na een week dit menu aanvullen met micro-azijn-aaltjes. Na 3 weken kunnen ook fijngesneden rode muggelarven (en/of tubifex) extra gegeven worden. De eerste 5 a 6 weken eten ze geen droogvoer! Geef ze dit ook niet eerder, want voor je het weet heb je een ammoniakvergiftiging. De vissen zijn na 6 weken ca 2 cm groot en beginnen droogvoer te eten. Het beste is elke dag 10 tot 20% water te verversen. In het begin gebruik ik altijd mijn aquariumwater uit de grote bak, daar hiervan de temp. en andere eigenschappen stabiel zijn dan van schoon leidingwater. De vissen leven bij 22 - 23 gr.C. en gewoon leidingwater. Tenslotte nog iets over het kuitschieten. Dit is een interessant gebeuren. De mannetjes zwemmen druk achter het vrouwtje met kuit aan. Ze duwen haar in de buikstreek. Het vrouwtje duwt terug en probeert te ontkomen. Na dit voorspel gaat het vrouwtje op de grond liggen en schuift een van de mannetjes voor het vrouwtje. Met zijn borstvin haakt hij achter de baarddraden van het vrouwtje, waarna (of waardoor) het vrouwtje tegen zijn buikstreek aandrukt. Het mannetje geeft daarbij sperma af, waarna het vrouwtje de eieren een voor een uitstoot. Drie tot dertien eieren, die worden opgevangen in een door de beide buikvinnen gevormd "tasje". Het vrouwtje schuifelt daarna door de wolk sperma, blijft wat liggen, vooral aan het eind van de afzetting. De mannetjes gunnen haar even rust en daarna begint het jagen weer van voren af aan. Het vrouwtje zoekt nu een plaatsje voor de eieren, kijkt of deze schoon is en kleeft daar de eieren aan vast. Dit alles terwijl de mannetjes haar amper rust gunnen. Hierdoor verliest ze ook menig eitje. Na het afzetten snuffelen ze wat op de plaats rond en ontdekken een lekker maaltje. Weg eieren! (In de natuur zal dit wel anders gaan). Als je nu tussendoor eten geeft, wat echt wel nodig is, vergeet het vrouwtje de eieren af te zetten. Onder het eten verliest ze vaak een voor een de eieren. De mannetjes zetten

haar nu ook niet tot afzetten, want eerst moet er gegeten worden. Het afzetten gebeurt om de 10 a 15 minuten. Het begint om 8 uur en duurt tot 11 uur.

Stofwisseling in het aquarium

overgenomen uit: de Uitstromer
auteur: Wilfried Gyselaers

Een van de voornaamste redenen, waarom het aquarium de mens steeds heeft weten te fascineren is, omdat het leeft. Het aquarium leeft, omdat het boordevol leven zit: de vissen glijden in sierlijke kronkels door het water heen, de planten spreiden hun bladeren ten toon in volle kleurenpracht en hier en daar schuift een slak onverstoord over een steen. Er is echter een natuurwet die zegt: "daar waar leven is, is automatisch de dood". Dus ook in het aquarium: een plant doet haar uiterste best om zo dicht mogelijk bij het licht te komen en hierbij verwaarloost ze haar onderste bladeren, die dan ook spoedig afvallen. Daarnaast staat er een te verslijmen, omdat de temperatuur voor haar niet optimaal te noemen is. Een vis krijgt een ziekte te pakken en sterft ergens in een verloren hoekje, terwijl zijn soortgenoten de dag druk in de weer zijn hun buikje te vullen, maar ook om ze weer te legen. Blad, vis, en uitscheidingsstoffen zinken alle naar de bodem en zouden daar op den duur een enorme hoop gaan vormen, mochten ze niet worden aangepakt door afbraakbacteriën, wier functie werkelijk van onschatbare waarde is.

Kringloop

Men kan zonder twijfel stellen dat, zouden deze bacteriën er niet zijn, er op aarde geen leven mogelijk zou zijn. Zij immers vormen de basis van de kringloop van de stof. Een kringloop waarvan elk levend wezen afhankelijk is, of het nu een plant, een dier of een mens is; het ontstaan en het vervallen van het voedsel zitten erin verpakt. In ons aquarium verloopt deze kringloop als volgt. Zoals eerder reeds geschreven liggen dode bladeren en gestorven vissen en uitscheidingsstoffen op de bodem. De afbraakbacteriën vormen deze stoffen om tot enkelvoudige stoffen, die als voeding dienen voor planten en algen. Vooral deze laatste worden door de kleinere vissoorten graag gegeten, maar deze vallen zelf ten prooi aan de grotere vissoorten. Beiden scheiden ze echter mest en urine uit, die samen met bladeren en de dode vissen de afvalstoffen gaan vormen, die door de bacteriën kunnen worden omgezet. Zoals je ziet, is dit een kringloop, waarvan elke schakel onontbeerlijk is voor het goed functioneren van een aquarium. Trouwens, niet alleen in het aquarium gebeurt dit, in de vrije natuur verloopt dit proces op dezelfde wijze. In de lucht, op het land, in het water, overal is het precies eender en ieder levend wezen, ook de mens, heeft er deel aan.

Onwelriekend

Laten we nu even nader gaan bekijken hoe de bacteriën stoffen kunnen afbreken en omzetten. Een organisme dat afsterft en naar de bodem zinkt, wordt na enige tijd aangetast door rottingsbacteriën (Urobacteriën). Deze breken het af tot onwelriekende stoffen, waarvan ammoniak en zwavelstof de voornaamste zijn. De ammoniak wordt "aangepreng" door andere bacteriën (in Europa Nitrosomonas in Amerika Nitrosococcus), die er nitriet van maken. Dit gebeurt door verbranding van de ammoniak, waardoor er energie vrijkomt. Deze wordt door de bacteriën aangewend om uit koolzuur en water suiker op te bouwen, waarmee zij zichzelf voeden (chemosynthese). De nitriet wordt op zijn beurt weer aangepreng door weer

een andere groep bacteriën (nitrobacterie), die het omzetten in nitraat (salpeter), een stof die door de planten rechtstreeks kan worden opgenomen. De omzetting gebeurt op bijna gelijkwaardige wijze als hierboven vermeld. De zwavelwaterstof wordt door twee soorten bacteriën verbrand. De eerste groep zijn purperbacterien, die een kleurstof bevatten, waarmee ze in staat zijn aan fotosynthese te doen. Men kan het vergelijken met de chlorofylkorrels, waarmee planten aan fotocynthese doen. Als de purperbacterien genoeg licht ontvangen, kunnen ze de zwavelwaterstof in verbinding met zuurstof omzetten in zwavelzuur. Dit vermengt zich met andere stoffen in het water en vormt zouten, die rechtstreeks door planten kunnen worden opgenomen. De tweede groep bacteriën zijn de "beggiatoa", die de zwavelwaterstof omzetten in water en vrije zwavel. Deze zwavel wordt dan weer verder verbrand tot zwavelzuurzouten.

Uitgemoord

Zoals je ziet, vervullen de afbraakbacteriën een enorm belangrijke functie in het aquarium; je zou ze als het ware de "weldoeners van de glazen bak" kunnen noemen. Hoe vaak worden ze echter niet met miljoenen tegelijk uitgemoord, wanneer de aquarist voor een ziekte geen betere oplossing ziet dan de bak propvol chemische producten te gooien. Anderzijds is ook weer niet goed deze bacteriën volledig vrij spel te geven, zoals dit gebeurt wanneer het water nooit wordt ververst. Zij vermenigvuldigen zich dan erg snel en gaan de stoffen, die normaal als voedsel voor de planten moeten dienen, zelf opeten. Deze laatste hebben dan een tekort en gaan spoedig beginnen weg te kwijnen. Hoe onlogisch klinkt de bewering dat de aquarist niets hoeft te weten over microben en bacteriën. Immers, het is zijn taak het evenwicht, dat wordt gecreëerd door deze kleine diertjes, te bewaren en te beveiligen, een taak die niet altijd even gemakkelijk is. Een goed aquarist zal deze taak niet beschouwen als een last, maar als een uitdaging die werkelijk de moeite is om een doorgewinterde aquarist te worden.

Dwerg Amazoneplant

Voor u gelezen in: De Siervis

Auteur: W. Boekema.

Plant van de maand

De plant luistert naar de wetenschappelijke naam van: *Echinodorus latifolius*. De Nederlandse benaming is Dwerg Amazoneplant.

De plant behoort tot de familie der Alismataceae. Het verspreidingsgebied ligt in Columbia en Rio Magdalena en in de gebieden rond de Grote Oceaan.

Deze plant wordt de laatste jaren weer wat vaker in onze aquaria gehouden. Een paar jaar geleden was hij bijna geheel uit onze hobby verdwenen. Vaak kwam dit doordat de plant als die het naar zijn zin had nogal eens ging woekeren. Tegenwoordig kunnen we dit met wat andere belichting aardig binnen de perken houden.

Bij een goede belichting wordt een *Echinodorus latifolius* niet hoger dan zo'n 8 cm. Terwijl elke plant, mits goed uitgegroeid, ongeveer 10 bladeren heeft die in de breedte variëren van 4 tot 8 mm. De bladeren zijn lichtgroen van kleur en hebben een sterk afgetekend nervenstructuur.

Een goede belichting zorgt ervoor dat de plant mooie rozetten vormt, terwijl de bladeren bijna

horizontaal groeien, en een zeer dicht bladendek vormen.

Op een gegeven moment zien we bijna geen bodem meer. Dit komt mede door de manier van vermeerdering.

Onder aan de plant bij de wortelaanzet ontstaan uitlopers die vaak over de bodem voortkruipen en na circa 4 cm. weer een nieuwe plantje laat ontstaan.

Deze uitlopers kunnen enorm lang worden en aan een uitloper kunnen wel 12 tot 15 nieuwe plantjes komen. Soms zitten er wel 4 a 5 uitlopers aan een plant.

Nu hoor ik u al roepen dat deze net als vroeger nogal neigt te gaan woekeren, maar wees niet getreurd, uw vissen zorgen er wel voor dat dit wel meevalt. Want vooral de jonge plantjes worden door vele vissen als dankbare aanvulling op hun voeding gezien.

En mocht u toch teveel krijgen, welnu; binnen de vereniging zijn er vast en zeker nog een hoop liefhebbers, dus de eerste jaren kunt u wel verder. De Echinodorus heeft om te groeien een fijne, luchtige bodem nodig met klei en wat turf. De temperatuur mag variëren tussen de 24 en 28 graden Celsius.